

vilde dele Bygningerne efter deres Beskaffenhed mellem de forskellige Inspektører og saaledes fremkalde Specialer, tror jeg dog ikke, at det vilde være heldigt. Jeg tror, at man skal følge den Vej, vi nu ere inde paa, at inddele Landet i Distrikter. Tiden vil da vise, om det paa den Maade vil være muligt for de enkelte Bygningsinspektører at overkomme hele det Arbejde, der bliver underlagt dem.

Jeg skal nu vende tilbage til den økonomiske Side af Sagen. For mig staar det saaledes, at disse Inspektører neppe vilde faa Tid til at foretage Planlæggelse af Nybygninger eller større Ombygninger af store offentlige Bygninger. Det vil blive nødvendigt ved alle saadanne Foretagender at henvende sig til andre Arkitekter, og den Vederlagssum, som de Arkitekter forlange, vil ikke være saa lidt større end den Betaling, de nuværende Inspektører hidtil have faaet, i alt Fald vil Forskellen være saadant noget som 2 pCt. af Byggesummen. Det er jo umuligt at afgøre, hvilken af disse Ordninger, enten den nuværende eller den tilsigtede, der bliver den billigste, men det er ganske sikkert, at nu faar Staten en stor Række af sine Bygninger udført for et Arkitekthonorar af 3 pCt. af Byggesummen, medens den i Fremtiden vil komme til at betale 5 pCt. deraf. De faste Gager for Inspektørerne, selv om Antallet reduceres til 3, vilde ikke blive mindre end det, der nu betales til 5. Forøvrigt kan jeg ikke anerkende Berettigelsen af de Anker, der ere rettede imod det nuværende Honoreringssystem, jeg tror heller ikke, at man nogetsteds kan paavise Ulempe deraf. Jeg tror tværtimod, at det i mange Henseender har gavnet ganske overordentligt; Staten har netop, fordi der har været den Ordning, til den allervæsentligste Del af sine Nybygninger og ogsaa til større Ombygninger kunnet anvende de under Staten ansatte Bygningsinspektører, der altid hver indenfor sit Omraade have været absolut første Klasses Folk. Og Staten er paa den Maade bleven billigt og godt betjent, og jeg skønner ikke, det er muligt at naa blot tilnærmelsesvis et saa godt Resultat ved at gaa den her foreslaaede Vej.

Skønt jeg saaledes formener, at der klæber adskillige Mangler ved den Ord-

ning, der her er foreslaaet, og at disse Lovbestemmelser neppe vilde vise sig tilfredsstillende paa alle Punkter, vil jeg dog anbefale Lovforslaget til Fremme, idet jeg, som allerede udtalt, forudsætter, at det er Meningen, at Bygningsdirektøren skal være Arkitekt, og at Bygningsinspektørerne faa tildelt hver sit Distrikt.

Johansen: Denne Sag har jo staaet paa Dagsordenen gennem mange Aar, og det glæder mig, at det nu synes, som om vi skulle komme til en Løsning af flette store og betydningsfulde Spørgsmaal. Lovforslaget er i og for sig ikke stort; det er let overskueligt, men det rummer efter min Formening et betydeligt Fremskridt, som det er mig en Glæde at se, at man nede i det andet Ting er bleven enig om fra alle Sider. Det er jo saaledes, at Folk ude omkring i Landet grue over de store Omkostninger, der altid følge med, saa snart Staten skal bygge, enten det er lidt eller meget, og man hører Folk sige som saa: Dersom vi skulde bygge saa kostbart, vilde det blive en fuldstændig Umulighed for os at bygge. Det er rimeligt, at Folk anstille en Sammenligning, idet det siges, at den private bygger billigst, saa kommer Sognekommunen, derefter Amtskommunen og saa Staten, som er den allerdyreste. Jo længere man kommer bort fra den private, des dyrere bliver Byggeriet. Jeg kan ikke se rettere, end at gaa vi ind paa den Ordning, der er foreslaaet i dette Lovforslag, saa vil det økonomisk blive en Vinding, og jeg tvivler heller ikke om, at ogsaa Arbejdets Udførelse vil blive fuldt forsvarlig i alle Maader. Thi det er jo Hensigten at sørge for, at det bliver bygningskyndige Mænd, der skulle have med denne Sag at gøre. I Modsætning til den ærede foregaaende Taler (Niels Rasmussen) er jeg gaaet ud fra, at Bygningsdirektøren ikke absolut behøver at være en bygningskyndig Mand i den Forstand, han havde tænkt. Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger derom, som det er rimeligt kunne have noget paa sig. Det vil vel være saa, at den Mand, man tager til Direktør, selv om han ikke er Arkitekt, vil have nogen Forstand, nogen Indsigt i Bygningsvæsenet. Det kan muligvis være, at det er rigtigt at tage en Arkitekt til dette